Hutbe

29

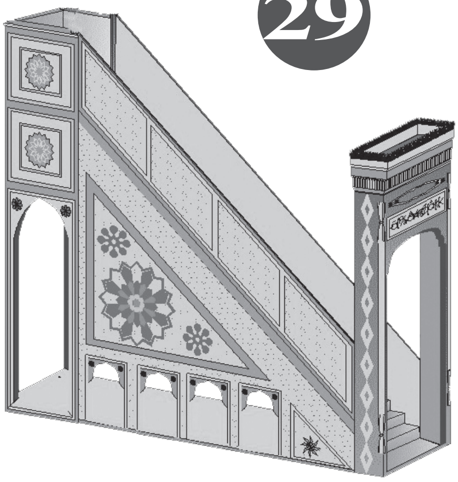

KABİR HAYATI

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

Muhterem Müslümanlar!

Şu fânî dünyaya gelen herkes ahiret yolcusudur. Belki yarın, belki yarından da yakın, ama bir gün o kara toprağa mutlaka gireceğiz. Kabir, dünya gözüyle göremediğimiz, dönüp gelen de olmadığından haber soramadığımız gâib ve bilinmez bir âlemdir. Ancak bizler, ötelerden haber veren sevgili Peygamberimizi tasdik eden müminler olarak, onun doğru haberleri sayesinde kabir hayatı diye bir hayatın varlığına iman ederiz. Efendimiz (s.a.s.)'in ifadesiyle *"Kabir, ahiret hayatının ilk durağıdır. Kişi bu duraktan rahat geçerse, sonraki duraklarda işi kolay olur. Bu durağı rahat geçemezse, sonraki duraklarda işi zor olur."* Bundan dolayıdır ki, Efendimiz her namazın ardından kabir azabından Allah'a sığınmıştır.

Değerli Müminler!

Sevgili Peygamberimizin haberleriyle varlığına inandığımız hususlardan birisi de kabir sualinin hak oluşudur. Rasûlüllah (s.a.s.) bir cenazenin defin işlemi tamamlandıktan sonra kabrin başında durarak şöyle buyurdular: *"Bu kardeşiniz için istiğfarda bulunun ve isabetli cevap vermesi için ona dua edin. Zira şu anda ona kabir suali soruluyor."* Yine Peygamberimizin bildirdiğine göre, kabirde Münker ve Nekir'in ilk suali "Rabbin kim? Peygamberin kim?" şeklinde olacak, kişi mümin ise bu suale kolayca cevap verecek, bunun üzerine kabri genişleyecek, kabrinden cennete doğru bir kapı açılacak ve cennetin güzel kokuları kabrine dolacak. Kişi mümin değilse cevap veremeyecek, Muhammed diye bir peygamber tanımadığını söyleyecek, bunun üzerine kabri daralacak, kabrinden cehenneme doğru bir kapı açılacak ve kavurucu alevler, ağır kokular içeriye dolacak. Onlar, tâ mahşer gününe kadar bu hal üzere kalacaklardır. Bu hususta şu ayet-i kerime bizlere ikazda bulunmaktadır: ***"Onları siz değil; ancak Biz biliriz! Kendilerine iki defa azab edeceğiz. Onlar sonra da büyük bir azaba uğratılırlar."*** (et-Tevbe, 9/101)

İmam-ı Azam Ebû Hanife hazretlerine göre bu iki azabtan birisi dünyadaki işkence, diğeri de kabirdeki acıklı işkencedir.

Muhterem Kardeşlerim!

Hepimizin yolu kabirden geçecektir. Bizler işte bu imanla, bir taraftan kabrimizin bir cennet bahçesi olması için gayret sarf ederken, diğer taraftan da Peygamberimizin tavsiyelerine uyarak onun şu duasını dilimizden düşürmeyelim: *"Allah'ım! Kabir azabından sana sığınırım!"*

Хутбе

ЗАДГРОБНИЯТ ЖИВОТ

لَا يَزَالُ بُنْيَٰنُهُمُ ٱلَّذِى بَنَوْا۟ رِيبَةً فِى قُلُوبِهِمْ
إِلَّآ أَن تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

Скъпи мюсюлмани!

Всички сме пътници на този свят. Всеки от нас ще вкуси смъртта. Задгробният живот е един свят, за който не знаем много. Няма завърнал се от там. Никой няма представа как изглежда. Обаче ние, като мюсюлмани, приемаме това което ни е казал Пророка за отвъдния свят. Като верни негови последователи вярваме на това, което ни казва: „Гробът е първата спирка в задгробния живот. Ако човек премине лесно от тук, на другите спирки ще му бъде лесно. А който не не успее да премине лесно от тука, нататък ще му бъде още по-трудно.” Поради това, след всеки намаз Пророкът моли Аллах да му улесни задгробния живот...

Скъпи мюсюлмани!

От Пророка знаем, че в гроба има разпит. Расулуллах (с.а.с) след едно погребение застана в близост до гроба и рече: „Молете се за този ваш брат. Молете се разпитът му да бъде лек. Сега го разпитват”. Пак Пророкът ни казва, че в гроба въпросите на ангелите Мюнкер и Некир ще бъдат: „Кой е твоят Господ? Кой е Неговият Пратеник?” Ако човек е истински вярващ, ще отговори с лекота на въпросите, ще усети полъх от рая и ще му бъде показан бъдещият му живот в рая. Ако човек не успее да отговори на въпросите – разпитът за него ще бъде много труден, ще му бъде показан бъдещият му живот в ада. И това ще продължи така чак до съдния ден.

Скъпи братя!

Всички ще преминем през това изпитание. Като вярващи ние трябва да полагаме усилия да бъдем добри мюсюлмани и да четем постоянно молитвата на Пророка Мухаммед: „О, Аллах! При тебе търся убежище по време на разпита в гроба.”

Hutbe

30

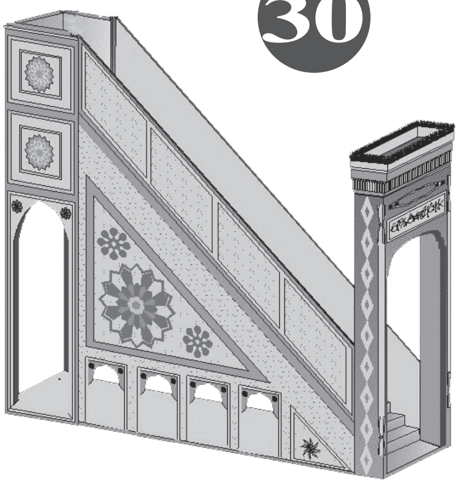

GÜNAHLARDAN KORUYAN NAMAZ

ٱتْلُ مَآ أُوحِىَ إِلَيْكَ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَأَقِمِ
ٱلصَّلَوٰةَ ۖ إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ تَنْهَىٰ عَنِ
ٱلْفَحْشَآءِ وَٱلْمُنكَرِ ۗ وَلَذِكْرُ ٱللَّهِ أَكْبَرُ ۗ وَٱللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

Muhterem Müslümanlar!

Bir gün Peygamber Efendimiz ashabına dönerek:

"Sizden birinizin kapısının önünden bir nehir aksa ve bu nehirde her gün beş kere yıkansa, acaba üzerinde hiç kir kalır mı? Ne dersiniz?" diye sorunca, sahabiler:

"O kimsenin kirinden hiçbir şey kalmaz." dediler.

Bunun üzerine Efendimiz:

"Beş vakit namaz işte bunun gibidir. Allah beş vakit namazla günahları silip yok eder." (Buhârî, Müslim) buyurdular.

Değerli Müminler!

Namaz kılan bir kişi, öncelikle abdest alarak hükmî kirlerden arınır. Sonrasında elbisesinde, bedeninde veyahut namaz kılacağı mekânda olan maddî kirlerden arınır. Ardından da Allah'ın huzuruna çıkarak, kıldığı namazıyla yaptığı niyazıyla manevî kirlerinden arınır. Allah Rasûlü *"Bir müslüman, farz namazın vakti geldiğinde güzelce abdest alır, huşu içinde ve rükûsunu da tam yaparak namazını kılarsa, büyük günah işlemedikçe, bu namaz önceki günahlarına keffâret olur. Bu her zaman böyledir."* (Müslim) buyurarak, namazla gelen manevî temizliğe işaret etmiştir.

Yine Efendimizin *"Büyük günahlardan kaçınıldığı müddetçe, beş vakit namaz ile iki cuma, aralarında işlenen küçük günahlara keffârettir."* (Müslim) müjdesi de gönlü camide, kulağı ezanda, gözü seccadede olan kullar için mühim bir mesajdır.

Muhterem Müslümanlar!

"Sana vahyedilen kitabı oku ve namazı kıl. Şüphesiz ki namaz hayâsızlıktan ve kötülükten alıkoyar…" (el-Ankebût, 29/45) buyuran Cenâb-ı Hak, namazın bir mümini kötülüklerden koruyan manevî bir kalkan olduğuna dikkat çeker.

Değerli Müminler!

Miracımız, yükselişimiz olan namaz, gün boyu maruz kalacağımız her türlü günah kirinden alıkoyan manevî bir perdedir. Dolayısıyla, sabah namazında Allah'a kulluk sözü veren bir tüccar, ticaretinde yanlış yapamaz; öğle namazında miraca yükselen bir çalışan, işinin kalite seviyesini düşüremez, ikindi ezanıyla şadırvana koşan bir kişi, daha abdesti kurumadan gıybet ve dedikoduya başlayamaz, akşamın karanlığında camiye yönelen bir beden, kapıdan çıkınca yanlış mekânlara meyledemez ve ıssız gecelerde seccadeyi ıslatan bir göz, secdeden kalkınca haram nazarlara iltifat edemez.

İşte Değerli Müminler!

Dinin direği, kalbin sürûru, evin huzûru, miracımız namaz, Allah'a verilen kulluk sözünün her dâim tekrarıdır. Aynı zamanda hata eden dillere, gaflet eden gönüllere, günah işledim diyenlere açılan bir tövbe kapısıdır. Hâsılı namaz, nâz ve niyâz anıdır.

Хутбе

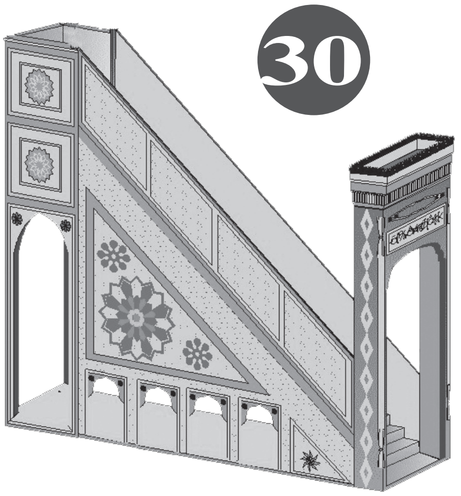

НАМАЗЪТ КАТО ЩИТ СРЕЩУ ГРЕХОВЕТЕ

ٱتۡلُ مَآ أُوحِيَ إِلَيۡكَ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَۖ إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ تَنۡهَىٰ عَنِ ٱلۡفَحۡشَآءِ وَٱلۡمُنكَرِۗ وَلَذِكۡرُ ٱللَّهِ أَكۡبَرُۗ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ مَا تَصۡنَعُونَ ﴿٤٥﴾

Скъпи мюсюлмани!

Веднъж Пророкът се обърна към сподвижниците си:

-Какво ще кажете за човек, пред чиято врата тече река и той се къпе по пет пъти на ден в нея? По тялото му може ли да останат нечистотии?

Те отговориха:

-По тялото на този човек не може да остане никаква нечистотия.

След това Пророкът рече:

-Петкратният намаз е точно това: Аллах измива (опрощава) греховете на хората, които се кланят по пет пъти на ден.” (Бухари)

Скъпи мюсюлмани!

Човек, който кланя намаз, вземайки абдест първо се пречиства от телесната мръсотия. После се пречиства от нечистотиите по дрехите и мястото където ще кланя намаз. Явявайки се пред Аллах, се пречиства и от духовната нечистотия. Пратеникът на Аллах повелява: „Ако един човек вземе абдест и старателно извърши някой от задължителните намази, като направи внимателно рукю, ако не е извършил големи грехове, този намаз опрощава извършените от него малки грехове. Това винаги е така.” (Муслим)

„Когато човек се предпазва от извършването на големи грехове, с петкратния намаз се опрощават малките грехове, които биват извършени между два намаза. Петъчният намаз е също откуп за извършените малки грехове през седмицата.” (Муслим)

Скъпи мюсюлмани!

В Корана Всевишният Аллах повелява: “Чети, онова което ти бе разкрито от Книгата! И отслужвай молитвата! Молитвата предпазва от покварата и от отреченото. Най-великото е споменаването на Аллах. Аллах знае какво правите.” (Анкабут, 45)

Братя!

Намазът е като една завеса, която ни предпазва от духовните нечистотии, които биха се „залепнали” върху нас през целия ден. Следователно търговецът, който е отслужил сутрешния намаз няма да излъже в търговията; служител, който е отслужил обедния намаз няма да намали качеството на работата си; човек, който тича в джамията за икинди намаз, няма да обръща внимание на слухове и клюки; човек, който излиза от джамията след вечерния намаз няма да стъпи на забренени места; вярващ, който отслужи нощния намаз няма да поглежда към забраненото.

Скъпи мюсюлмани!

Намазът е стълбът на религията ни, спокойствие за домовете ни. Намазът е потвърждение на обещанието, което сме дали на Аллах. Обещание, че ще му служим през целия си живот. И освен това е възможност за рабите на Аллах, възможност за прошка. Намазът е време за молитва...

Hutbe

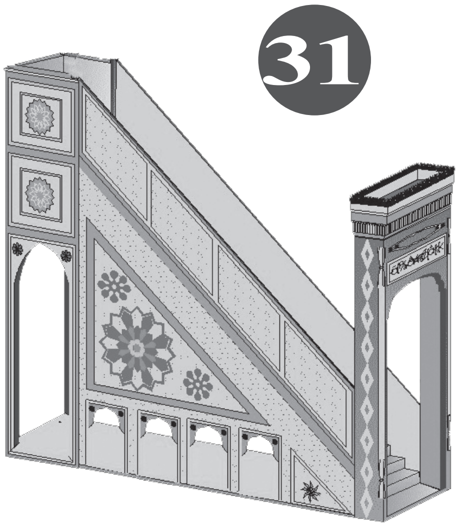

İSLÂM'DA TESETTÜRÜN ÖNEMİ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّأَزۡوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلۡمُؤۡ
مِنِينَ يُدۡنِينَ عَلَيۡهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّۚ ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ
أَن يُعۡرَفۡنَ فَلَا يُؤۡذَيۡنَۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ٥٩

Değerli Müminler!

Dinimizin ana gayelerinden biri de hem maddeten hem de manen temiz insanlar yetiştirmek, faziletli ve erdemli toplumlar meydana getirmektir. Bunun için yüce dinimiz İslam, bu amaca hizmet eden birtakım ilke ve kurallar koyarken, buna zarar verecek olan her türlü hareket ve davranışları da yasaklamıştır.

Muhterem Müslümanlar!

Dinimizin emirlerinden biri de mümin kadınların dinî kurallara göre örtünmesidir. Bu emir, hem Kur'ân hem de sünnet ile sabittir. Bu konuda dört büyük mezheb imamları görüş birliğine varmışlardır. İslâm'ın öngördüğü örtünme şekli ise; kadınlarda el ve yüzler hariç vücut hatları belli olmayacak şekilde iyice örtmeleridir. Dinimizin emrettiği bu örtünme şekli, inancımızın ve İslâmî âdâbın gereği, Müslüman kadınların şiârıdır.

Aziz cemaat!

İslâm'ın emrettiği örtünme şekli cahiliye dönemde ve İslâam'ın ilk yıllarında da mevcut değildi. Hicrî beşinci yılda Cenâb-ı Allah örtünme ayetini indirip Müslüman kadınların örtünmesini emretmiştir. Bu ayeti kerime nazil olduktan sonra Müslüman hanımlar Allah'ın emrine uyarak hemen başlarını ve bedenlerini İslam'ın emrettiği şekilde örtmüşlerdir. Dinimizin bu konudaki emri, Peygamber Efendimiz döneminden başlayıp günümüze kadar uygulana gelmiş ve kıyamete kadar da devam edecektir. Bu konu ile ilgili olarak sahabe kadınlarının tavrını Hazreti Ayşe (r.a.) şöyle anlatmaktadır: *"Allah ilk Muhacire kadınlara merhamet etsin!* ***'Mü'min kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar, (yüz ve el gibi) görünen kısımlar müstesna zinet (yer) lerini göstermesinler. Başörtülerini ta yakalarının üzerine kadar salsınlar…'*** (en-Nûr, 24/31) *mealindeki ayet-i kerime nazil olunca en geniş elbiselerini bölüp onunla başlarını örttüler."* (Ebû Dâvûd)

Sevgili Kardeşlerim!

Kâinatın gerçek sahibi Allah (c.c.) Kur'ân-ı Kerim'de örtünmeyi emrettiği gibi, Peygamberimiz (s.a.s.) de bunu emredip önemine vurgu yapmıştır. Bir gün Hazreti Ayşe anamızın kız kardeşi, Hazreti Esmâ (r.a.) hâne-i saadete gelmişti. Üzerinde ince ve şeffaf bir elbise vardı. Peygamber Efendimiz mübarek yüzünü ondan çevirerek şöyle buyurdu: *"Ey Esmâ! Bir kadın bulûğ çağına erdikten sonra elleri ve yüzü dışındaki vücudunun başkaları tarafından görülmesi asla uygun değildir."* (Ebû Dâvûd)

Netice itibariyle dinin emirlerine uygun bir şekilde hanım kardeşlerimizin örtünmesi, sosyolojik ve psikolojik açıdan da bir mana ifade etmektedir. Zira dini kurallara göre örtünen bir hanımefendi, lisan-ı haliyle: "Ben Rabbimin emrine boyun eğmekteyim" demektedir.

Hutbemi metnini okuduğum ayeti kerimenin mealiyle bitiriyorum: ***"Ey Peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına söyle, vücutlarını örtecek elbiselerini giysinler. Bu, onların tanınıp incitilmemelerine daha uygundur. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir."*** (el-Ahzâb, 33/59)

Хутбе

31

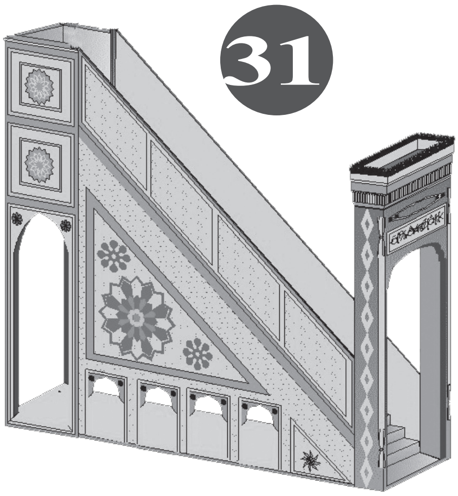

ЖЕНАТА И НЕЙНОТО ОБЛЕКЛО СПОРЕД ИСЛЯМА

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّأَزۡوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلۡمُؤۡ
مِنِينَ يُدۡنِينَ عَلَيۡهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّۚ ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ
أَن يُعۡرَفۡنَ فَلَا يُؤۡذَيۡنَۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ٥٩

Скъпи мюсюлмани!

Една от основните цели на религията ни е да възпитава добри и чисти хора в една силна и добродетелна общност. За постигането на това религията ни поставила някои правила и принципи. Първо забранила тези неща, които ще нарушат спокойствието в обществата.

Скъпи мюсюлмани!

Една от заповедите на нашата религия е покриването на жените мюсюлманки. Тази заповед идва от знаменията на Свещения Коран и от хадисите на Пророка Мухаммед (с.а.с). Четирите имама на четирите течения в Исляма са на едно мнение. А начинът, по който жените ще се покриват, е: да се покриват всички части на тялото освен ръцете и лицето. Този начин на обличане е като „лозунг" на жената мюсюлманка. С това тя дава посланието, че се е отдала на Всевишния...

Скъпи братя!

Този начин на обличане не съществуваше в епохата преди Исляма и през първите години на Исляма. През петата година от Преселението, Всевишният Аллах е низпослал знамението, с което заповядва на жените мюсюлманки да се покриват. След низпосланието на този айет жените веднага започнали да се обличат съобразно заповедта на Аллах. Тази заповед ще бъде в сила до Съдния ден... Хз. Айше (р.а) разказва: „След низпосланието на този айет жените веднага разкъсаха по една дреха и покриха с нея косите си..." А айетът е: „И кажи на вярващите жени да свеждат поглед и да пазят целомъдрието си, и да не показват своите украшения освен видното от тях, и да спускат покривалото върху пазвата си..." (Нур, 31)

Скъпи братя!

Господарят на Вселената Всевишният Аллах заповядва на жената да се покрива, заповядва го и Неговият Пратеник (с.а.с). Веднъж Есма, сестрата на Хз. Айше беше дошла на гости при сестра си. Носеше една тънка и прозрачна дреха. Пророкът като я видя извърна поглед от нея и рече: „О, Есма! Жената след като достигне до определена възраст не е прилично да показва тялото си, освен лицето и ръцете."

Една жена, която се облича по ислямските правила, дава това послание на обществото: „Аз се отдадох на моя Аллах."

Завършвам тази проповед с едно знамение от Свещения Коран: „О, Пратенико, кажи на съпругите си и на дъщерите си, и на жените на вярващите, да спускат върху себе си покривалото (когато излизат). Това е най-подходящото, за да бъдат разпознати и да не ги огорчават. Аллах е опрощаващ, милосърден." (Ахзаб, 59)

Hutbe

32

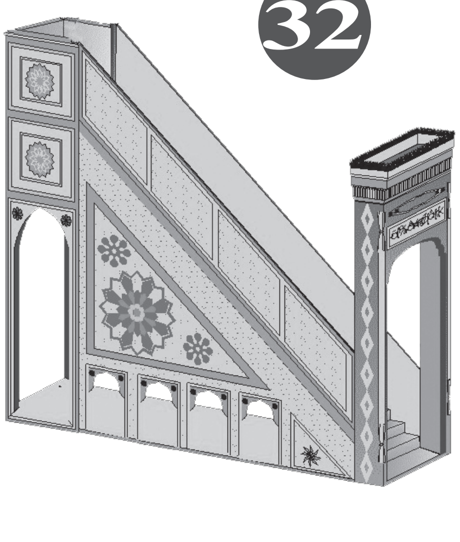

KURBAN BAYRAMI

لَنْ يَنَالَ اللّٰهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلٰكِنْ يَنَالُهُ
التَّقْوٰى مِنْكُمْ كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا
اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰيكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

Değerli Kardeşlerim!

Bugün 10 Zilhicce, Bayram günü. Hacılarımız Müzdelife'den Mina'ya indi, şeytan taşladı ve ziyaret tavafı yapmakla meşguller. Her birini hacı olmanın huzur ve mutluluğu sardı. Biz de kurbanlarımızı Rabbimize sunacak olmanın heyecanı içerisinde yüzlerimiz Kâbe'ye dönük; gönüllerimiz ve zihinlerimiz onların dualarında...

Bugün kurban günü. Kurban, teslimiyet testidir. Kurban, Hakk'ın emrine boyun eğmektir. Yüce kudret karşısında aczini itiraf etmektir. Özünden verebilmektir. Tutkularından soyutlanabilmektir. Şükrün, nimeti başkalarıyla paylaşmak olduğunu idraktir. Fânîliğe ve mâsivâya yönelişten pişmanlıktır.

Kurban, iman sınavıdır. Kurban, takvadır. Zira Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: ***"Kurbanlarınızın etleri ve kanları asla Allah'a ulaşmaz. Fakat O'na sizin takvanız ulaşır."*** (el-Hac, 22/37) Hz. Mevlana "Sakın keçinin gölgesini kurban etmeye kalkışma" diyerek bu gerçeği ne de güzel ifade etmiştir.

Ve nihayet kurban bize Halîlü'r-Rahmân olan İbrahim (a.s.)'ın hatırasıdır. O yüce peygamber, ciğerparesi evladını kurban etmekle sınandı. Sonunda hem kendisi hem de oğlu İsmail kazandı.

Kıymetli Kardeşlerim!

Bugün bayram günüdür. Bayramlar, hayat yolculuğumuzda Rabbimizin bize lütfettiği kardeşlik ve neşe mevsimleridir. Bayramlaşmalar toplumda kardeşlik ruhunun pekişmesi için en güzel vesilelerdir. Bayramlaşmanın ilkini, bizden hayır dua bekleyen, kabristanların mahzun selvileri altındaki geçmişlerimizle yapmalıyız. Kur'anlarla, dualarla onların ruhlarını şâd etmeliyiz.

Ardından neşe ve sevinci unutmuş mahzun gönüller ve muzdarip yürekler, çaresiz ve yalnız kimselerle bayramlaşmalı, bayram sevincimizi onlarla paylaşmalıyız. Çocuklarımızı sevindirirken, kendilerini sevindirecek bir anne-babadan mahrum, öksüz ve yetimleri hatırlamalıyız. "Hangi birine yetişeyim" gibi mazeretlere sığınmadan şefkat elimizin ulaşabildiği herkese bayram sevincini yaşatmalıyız. Böylece Efendimiz (s.a.s.)'in, **"Müslüman kardeşini sevindirmen mağfiret vesilesidir."** (et-Tergîb ve't-Terhîb) müjdesine kavuşmanın gayretinde olmalıyız.

Sevgili Kardeşlerim!

Bayramlar, sıla-i rahim yapmaktır. İslâm kardeşliğini vatan ve toplum sathında yaşatmaktır. ***"Mü'minler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin..."*** (el-Hucurât, 49/10) ilahi emri gereği dargınları barıştırmaktır. Yoksulları, kimsesizleri, hasta ve muzdaripleri sevindirmektir. Bayramlar hediyeleşmektir. Özellikle çocukların yüzünü hediyelerle güldürmek ve onların şuur altlarına bayramın ruhunu yerleştirmektir. Bayramlar, gönül kazanma seferberliğidir.

Aziz Kardeşlerim!

Bütün Müslümanların sevinci demek olan bu bayramda çeşitli sebeplerle zulme uğrayan, yurtlarını terke mecbur bırakılan kardeşlerimiz için neler yapıyoruz? Bu muhacirlere ne kadar ensâr olabiliyoruz? Dünyanın farklı yerlerinde pek çok kardeşimiz baskı, zulüm, şiddet ve ölüm esaretindeyken "Acaba bizim bayram yapmaya hakkımız var mı?" diye düşünmeden edemiyoruz. Bugün ülkemizde ve gönül coğrafyamızın pek çok bölgesinde; bilhassa Afrika'da öyle mahrum, yoksul ve muzdarip insanlar var ki...

Kardeşlerim!

Unutmayalım ki gerçek bayram, bayram ettirdiği mahzun gönüllerden Hak katına yükselecek makbul bir dua ile bayram tebriğini Allah'tan alan diğerkâm, fedakâr, cömert ve gayret ehli müminlerindir. Canını, malını ve bütün varlığını Hakk'a adayarak ahirette ebedî kurtuluş müjdesine erenlerindir.

Allah hepinizi, hepimizi o bahtiyarlardan eylesin. Bayramınız mübarek olsun.

Хутбе

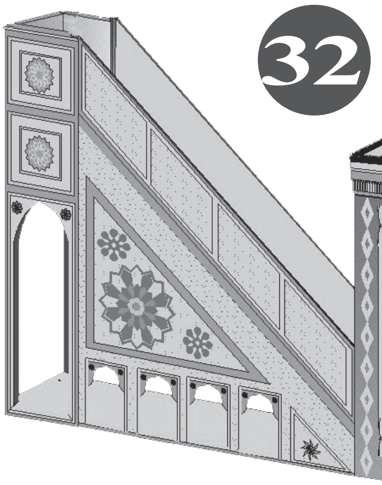

КУРБАН БАЙРАМ

لَن يَنَالَ ٱللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَٰكِن يَنَالُهُ
ٱلتَّقْوَىٰ مِنكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا۟
ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

Скъпи братя!

Днес е десетият ден на месец Зилхидже. Днес празнуваме Курбан байрям. Поклонниците слязоха от Мина в Мюзделифе. Извършиха замерването на шейтана с камъни, сега правят таваф. Всеки един от тях е изпълнен с радостта от поклонението хадж. И ние сме изпълнени с радост, защото ще заколим курбаните си в името на Аллах, ще се обърнем към Кябе, сърцата ни ще бъдат изпълнени с молитви...

Днес е ден за курбан. Курбанът е тест по смирение. Курбан е смирение пред волята на Аллах. Даване от сърце. Курбан е разбирането, че благодарността за получената благодат се изразява чрез споделяне.

Курбанът е тест за имана. Курбанът е богобоязън. Аллах повелява така: „Не тяхното месо, не тяхната кръв ще стигне до Аллах, а вашата набожност ще стигне до Него. Така Той ви ги е подчинил, за да възвеличавате Аллах, че ви е напътил. И възрадвай благоделтелните!” (сура Хадж, айет 37)

Хз. Мевляна казва: „Не се опитвай да жертваш като курбан сянката на козела.”

И също така курбанът е традиция, останала от Пророка Ибрахим. Той, големият пророк, бе изпитан с това, да пожертва за курбан собственото си дете. Обаче накрая спечелиха и бащата и детето. „Това е явното изпитание.” (сура Саффат, айет 106)

Скъпи братя!

Днес е байрям! Тези дни са като подарици за нашия живот. Поздравяването по повод байряма е добра възможност за укрепването на добрите отношения между хората в обществото. Първо трябва да посетим гробищата, да поздравим близките си, които вече не са сред нас, да им отправим дуа...

След това трябва да зарадваме самотните хора, изоставените деца... Да споделим радостта на празника с тях. Когато радваме своите деца, да не забравяме и тези деца, които растат без родителски грижи. Не бива да се оправдаваме с такива причини като „На кое да обърна внимание по-напред? Нямам време...” Пророкът казва: „Ако зарадваш своя брат мюсюлманин, ще ти бъдат опростени греховете.”

Братя!

Байрамът е посещаване на роднините! В Корана се казва: „Вярващите са братя, затова помирявайте своите братя и бойте се от Аллах, за да бъдете помилвани!” (сура Худждурат, айет 10) Байрямът е помиряване на обидените и сърдитите помежду си хора. Байрямът е зарадване на децата. Байрямът е размяна на подаръци. Най-вече децата трябва да бъдат зарадвани с подаръци! Нека да им оставим добър, приятен спомен за байряма!

Скъпи братя!

Нека се замислим днес, какво правим за братята ни мюсюлмани от Сирия, които се приютиха в нашата страна. Доколко умеем да бъдем енсар за тези преселници (мухаджир)? Сега на много места по света има наши братя, които са под постоянна заплаха.

Днес на Балканите, в Кавказия, Средна Азия и особено в Африка има толкова много страдащи, лишени от грижи и възможности хора... Нека всички заедно да отправим молитви за тях... Това ще бъде най-големият ни подарък!

Братя!

Да ни бъде честит празникът Курбан байрам!